

Bemærke, at jeg, hvad denne [Diskussion i Pressen angaar, har taget et vist Hensyn dertil, men jeg har dog naturligtvis ikke kunnet fravige min Overbevisning om det Retfærdige i en Ordning af den Art, som her foreslaas. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Forslaget til Thingets Velvillie.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag vil blive omdelte.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Indbringelse ved Folkethingsmændene for Svendborg Amts 3de Valgkreds (S. N. Hansen), Københavns 2den Valgkreds (Brix) m. fl. af Forslag til Lov indeholdende et Tillæg til Lov af 2den Juni 1870 om Lønninger ved Toldvæsenet.

S. N. Hansen: Da Loven om Lønninger ved Toldvæsenet blev forhandlet her, udtalte det almindelige Lønningsudvalg, som ogsaa behandlede andre Lønningslove, sig derhen, at der ikke vilde kunne tænkes paa nogen Besparselse eller Nedsættelse med Hensyn til Lønningerne for de lavere, stillede Bestillingsmænd, men at man tvertimod efter samtlige Forhold og Omstændigheder maatte gaa til noget at forhøje Lønningerne for den Del af Statens Bestillingsmænd. I Henhold til denne Grundsætning søgte man da at stille de lavere Lønne noget gunstigere, end det var paa-tænkt i det forelagte Lønningslovforslag, men man turde dog ikke gaa videre med Hensyn til disse Bestillingsmænd end til, hvad der er bestemt i Lovens § 5, nemlig, at af de 354 Toldassistenten, som man har her i Landet, blive 72 lønede med 400 Rd., 120 med 600 Rd., 81 med 650 Rd. og 81 med 750 Rd., hvorhos det blev bestemt, at Toldassistentposterne blive at fordele imellem Toldstederne efter Tjenestens Løw til enhver Tid. Der er saaledes ikke bestemt nogen særlig Løn af Hensyn til det Sted, hvor de Vedkommende have at udføre deres Forretninger; men det beror paa Finansministeren, hvor de skulle ansættes, og han kan saaledes ansætte dem,

hvor han for hver især finder, at Tjenestens Løw kræver det. Jeg har for nogen Tid siden i dette Thing indbragt et Andragende fra de i København ansatte Toldassistenten, hvilket Andragende er trykt og omdelt paa de Herrers Pladsen, og jeg skal i alt Fald for Diebliffet henvisse ærede Medlemmer til dette trykte Andragende med Hensyn til den mere besværlige Stilling, som disse Mænd i flere Henseender have fremfor Flertallet af Landets andre Toldassistenten. Jeg fandt, at det, som her var antydet, var af den Betydning, at jeg gjerne vilde bidrage til, at disse Toldassistenten maatte kunne faa et Tillæg til den Løn, som nu er bestemt. Det har navnlig vist sig, ikke alene at Tjenesten i Reglen er en Del strengere her, end den er for de fleste Toldassistenten i de andre Købstæder, men at det ogsaa paa Grund af Byens Størrelse og Frakligheden fra de forskjellige Steder, hvor Forretningerne skulle udføres, i Reglen er umuligt for de Vedkommende at leve sammen med deres Husstand, hvortil de maa søge deres Føde paa offentlige Steder, fordi de ikke have saa megen Mellemtid, at de kunne komme hjem for at spise. Man kunde vel ved første Diekast mene, at de kunde leie Behoelssleilighed i Nærheden af deres Post, men dette er umuligt, fordi de, hvad der vistnok ogsaa i og for sig i andre Henseender er fuldstændig rigtigt, maa skifte Post med hver Maaned saaledes, at naar de den ene Maaned kunne være noget i Nærheden af deres Families Bopæl, kunne de i en følgende Maaned have saa meget længere til Hjemmet. De have altsaa, som sagt, ikke Leilighed til om Dagen at leve sammen med deres Familie, hvilket igjen forøger Bekostningerne ved deres Ophold. Af denne Grund har jeg talt med forskjellige af det daværende Lønningsudvalgs Medlemmer, og naar Lovforslaget bliver omdelt, ville de Herrer ogsaa se, at flere af dette Udvalgs Medlemmer ere Medforslagsstillere sammen med andre ærede Medlemmer, som særlig interessere sig for denne Sag. — Jeg skylder dog endnu at sige et Par Ord om det nævnte Andragende. Jeg bad i sin Tid om, at det maatte blive henvist til Finansudvalget, men dette har ikke fundet sig foranlediget til at gjøre nogen Indstill ng